

vi levè under, værnet Arbejderne mod Arbejdsløshed? Jeg har liggende for mig en officiel Beretning om Arbejdsløsheden i Aarene 1899, 1901 og 1902, altsaa under den gældende Toldlov. Under den Toldbeskatning, som det ærede Medlem og hans Parti og Protektionisterne klamre sig til, under den bestaaende Protektionisme var Arbejdsløsheden i Januar 1902 blot af organiserede Arbejdere her i Landet 21,967. Over 20,000 af de organiserede Arbejdere have været arbejdsløse under den bestaaende Toldlov, under det protektionistiske System, over 25 pCt. af alle organiserede Arbejdere. Nej, Toldbeskyttelse og Protektionisme er ikke Værn mod Arbejdsløshed. Arbejdsløshed gør sig gældende under det ene System som under det andet. Det vise Erfaringerne her i Landet som i alle Lande. Arbejdsløsheden har en dybere Aarsag end det bestaaende Toldsystem, den stammer fra den Kapitalisme, som det ærede Medlem, til Trods for at han selv har følt dens Svøbeslag, og hans Parti stadig ville fastholde.

Det ærede Medlem var saa glad ved denne Udtalelse af den højtærede Finansminister, at han ganske raat slugte den; han krævede ikke Tid til nærmere Undersøgelse af, om den ogsaa var rigtig. Ellers plejer det ærede Medlem at være umaadelig forsigtigt, ikke en Gang disse Ændringsforslag, ikke en Gang et saa simpelt Spørgsmaal som at gøre de mørke Olier, Teksasolier, der bruges til Motorerne, toldfri, kan det ærede Medlem saadan paa staaende Fod tage Standpunkt til. Han maa have Tid til at undersøge det, tale med den og den. Men denne Udtalelse af den højtærede Finansminister kaperede han øjeblikkelig. Den behøvede han ikke nærmere Tid til at undersøge. Men den var nu gal, og det ærede Medlem kom galt af Sted ved uden videre at tage den op. Naar han lægger saa stor Vægt paa den højtærede Finansministers Udtalelser, kunde jeg have Lyst til at minde ham om, hvad der skete ved 2den Behandling. Der skete det, at den højtærede Finansminister erklærede om Socialdemokratiets Ændringsforslag, at de ikke vilde ødelægge nogen bestaaende Industrivirksomhed her i Landet. Det er den højtærede Finansminister, der har udtalt det. Det er altsaa ikke af saglige Grunde, ikke af Frygt for, at nogen skal blive ødelagt, at den højtærede Finansminister modsætter sig disse Ændringsforslag. Det er, fordi han ikke tror at kunne gennemføre dem oppe i Landstinget, eller af finansielle Grunde, fordi

de ville gøre for store Skaar i Statskassens Indtægter. Men vi have altsaa den højtærede Finansministers Ord for, at de ikke vilde ødelægge noget. Jeg bygger ikke derpaa; jeg bygger paa de Undersøgelser, der ere foretagne, og paa den gode Vægt, som vore Ændringsforslag i og for sig selv have. Det ærede Medlem for Horsens, som saa gerne vilde høre, hvad Finansministeren sagde, vil jeg bede om at lægge sig denne Udtalelse paa Sinde.

Først erklærede altsaa det ærede Medlem i Forbigaaende, at det ved Udtalelser af den højtærede Finansminister var godtgjort, at vi havde svigtet tidligere Principper, dernæst var det godtgjort, at ved vore Ændringsforslag vilde 10,000 nuværende toldbeskyttede Arbejdere miste Beskyttelsen, og 10,000 andre ville faa den nedsat. Det var godtgjort. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvor det er godtgjort? Jeg har set nogle Artikler i „Nationaltidende“ og en Korrespondance til Højres Provinsblade, der sige noget lignende, og disse Tal stemme netop dermed, men den Paastand, som det ærede Medlem ganske uden videre har snuppet fra disse Avisartikler, er det løseste, det uvederhæftigste, jeg nogen Sinde har set fremsat i en offentlig Debat. Disse Avisartikler, som jeg ikke her har Lejlighed til at gaa nærmere efter i Enkelthederne, haaber jeg ved Lejlighed at kunne gennemgaa for at vise, at de bogstaveligt vrimle af Urigtigheder, Misforstaaelser, Uvidenhed og Perfiditet. Blandt de 10,000, der skulde miste al Beskyttelse, nævnes Erhverv, med Hensyn til hvilke vi her gaa sammen med Flertallet. Vedkommende Forfatter kender ikke Toldlovforslaget, ikke vore Ændringer dertil. I de Artikler, det ærede Medlem sigtede til, nævnes f. Eks., at vi ødelægge Chokoladeindustrien. Nu hørte vi forleden Dag af den ærede Ordfører, at paa dette Punkt gave vi nærmest lidt mere Beskyttelse end Flertallet, skønt vi dog lettede Chokoladepriiserne. Saadan vrimle disse Artikler af Fejl. De tage ikke det mindste Hensyn til Baggrunden for alle vore Ændringer, nemlig Nedsættelsen af Finanstolden. En hel Række af disse Ændringsforslag er ikke Nedsættelser i den Forstand, at de svække vedkommende Industri. Nej, de afskaffe Tolden paa Raastoffer og nedsætte Beskyttelsen i tilsvarende Grad, saa at Industrien bliver lige saa velstillet som i Øjeblikket. Det er vor faste Overbevisning, at vore Ændringsforslag saa langt fra ville svække nogen be-